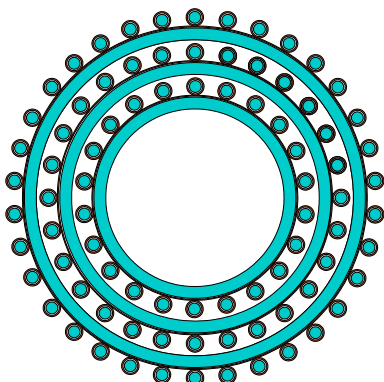

Kort sammanfattning av Searl-tekniken och dess möjligheter av Mathias Båge, hösten 2006

När en engelsman vid namn John Searl arbetade på en kullagerfabrik någon gång på 50-talet, upptäckte han av en slump ett intressant fenomen som inte han (och ingen annan heller) kunde förklara: när han med tryckluft bringade ett osmörjt stålrollagers cylindriska rullar runt sin lagerring i höga varvtal, kom rullarna vid vissa tillfällen – efter att rullagret hade demonterats – att hoppa omkring av sig själva på golvet!

Han trodde att man kanske kunde använda fenomenet till något, och kontaktade en finansiär samt ett antal ingenjörer och skickliga hantverkare. Utgående från John Searls iakttagelse skapade de sedan (under flera decennier) ett flertal frienergimaskiner (S.E.G:er (*Searl Effect Generator*)).

S.E.G:en ser ut som tre stycken rullager inuti varandra, med undantaget att stålet har ersatts med speciellt utformade magneter: först en inre ring med ett antal rullar som kretsar kring den, sen en mittenring med fler rullar, och sen en yttre ring med ännu fler rullar.

De med växelström(!) ditmagnetiserade, sinusformade magnetpolerna på ringarnas och rullarnas ytor, passar in i varandra som kuggar (dessa poler är *mycket* svåra att åstadkomma!) S.E.G:en startas genom att man får rullarna att rotera runt ringarna som planeter i sina omloppsbanor. Fri energi skapas av denna universella rörelse, och denna energi plockar man ut med ett antal spolförsedda järnkärnor (ej med i figuren ovan), vilka omger det yttersta lagret med rullar.

Funkar då allt detta?

Hösten 2000 publicerar två ryssar – Vladimir Roschin och Sergej Godin – en rapport som beskriver ett viktigt experiment de utförde i början av 90-talet. Experimentet bekräftade att Searl-tekniken verkligen fungerade! Ryssarna introducerade även en **mycket viktig förenkling**, vilken gör allt så mycket enklare och billigare för S.E.G-byggare: med ryssarnas metod behövs ingen komplicerad och dyr specialmagnetisering av ringarna och rullarna. För att efterlikna original-S.E.G:ens sinusformade poler använde de små permanentmagneter, som försänktes i hål upptagna i den perifera ytan på ringen och rullarna. Förutom detta enkla genidrag, var deras S.E.G. oerhört primitiv och klumpig. Nyligen (maj 2006) har Roschin & Godin lyckats göra en *ny fungerande* S.E.G!

Jag har sedan 1996 varit medlem i ett engelskt team som har försökt reproducera en S.E.G. men vi körde fast på magnetiseringen – det skulle ha krävts en 20–30 miljoner för att gå vidare med en större magnetiseringsapparat. Engelsmännen ville aldrig pröva ryssarnas förenkling.

De senaste året har jag dragit flera viktiga slutsatser utifrån samarbetet med John Searl och det engelska teamet. Några av dessa slutsatser har jag delat med mig till omgivningen, men en har jag hållit för mig själv: den hur man rent praktiskt för samman ryssarnas förenkling med hur Searl och hans team gjorde för länge sedan.

Med ryssarnas förenkling och mina slutsatser kan vi dramatiskt sänka kostnaderna och ändå (förhoppningsvis) få till en fungerande S.E.G. .